

Zarzut szósty:

Chorwacja naruszyła i nadal narusza dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich, która ma zastosowanie do „wód morskich” państw członkowskich, zdefiniowanych zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. (UNCLOS). Chorwacja odrzuca wyrok arbitrażowy, który ustanowił takie określenia granic i – przeciwnie – włącza wody słoweńskie do swojego planowania przestrzennego obszarów morskich, a w konsekwencji uniemożliwia harmonizację z mapami geograficznymi Słowenii, naruszając w ten sposób wspomnianą dyrektywę, w szczególności jej art. 8 i 11.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 16 lipca 2018 r. – AV, BU / Comune di Bernareggio**

(Sprawa C-465/18)

(2018/C 399/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AV, BU

Strona pozwana: Comune di Bernareggio

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady swobody przedsiębiorczości, niedyskryminacji, równości traktowania, ochrony konkurencji i swobodnego przepływu pracowników, o których mowa w art. 45, 49–56 i 106 TFUE, jak również w art. 15 i 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zawarte w nich kryteria proporcjonalności i racjonalności sprzeciwiają się przepisom krajowym takim jak te, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy nr 362/1991, które w przypadku przeniesienia własności apteki gminnej przyznają prawo pierwokupu pracownikom tej apteki?

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 8 maja 2018 r. w sprawie T-283/15, Esso
Raffinage/Europejska Agencja Chemikaliów, wniesione w dniu 18 lipca 2018 r. przez Republikę
Federalną Niemiec**

(Sprawa C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: adwokaci P. Klappich i C. Schmidt)

Druga strona postępowania: Esso Raffinage, Europejska Agencja Chemikaliów, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 maja 2018 r. w sprawie T-283/15;

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania przed Trybunałem i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera swój środek prawny na następujących zarzutach:

Wnosząca odwołanie zarzuca po pierwsze, że Sąd naruszył prawo, nadając prawne znaczenie pismu zatytułowanemu „Oświadczenie o braku zgodności z przepisami w następstwie decyzji w sprawie oceny dokumentacji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006”, które ECHA wysłała do francuskiego ministerstwa ekologii, zrównoważonego rozwoju, transportu i mieszkalnictwa w dniu 1 kwietnia 2015 r. (zwanego dalej „pismem”), i kwalifikując je jako akt, który może zostać zaskarżony w drodze skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE.

Wnosząca odwołanie zarzuca po drugie, że Sąd błędnie przywołał art. 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾, a pominął art. 22 ust. 2 tego rozporządzenia.

Po trzecie, wnosząca odwołanie nie podziela stanowiska Sądu co do ogólnego podziału kompetencji między państwami członkowskimi a ECHA, zgodnie z którym wyłącznie ECHA ma kompetencję w zakresie rozstrzygania o zgodności informacji rejestracyjnych z wymogami rozporządzenia REACH.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 20 lipca 2018 r. – SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA / Azienda di
Trasporti Molisana – A.T.M. SpA**

(Sprawa C-475/18)

(2018/C 399/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA

Strona pozwana: Azienda di Trasporti Molisana – A.T.M. SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przepisach krajowych występuje zakaz bezpośredniego udzielania zamówień na usługę lokalnego transportu publicznego, wykluczający bezpośrednio udzielanie zamówienia również w przypadkach, w których jest ono dozwolone w przepisach prawa Unii, jeżeli ustanowiona jest ogólna zasada udzielania wspomnianej usługi w drodze publicznego postępowania przetargowego, czy też zakaz ten występuje tylko w przypadku szczególnego zakazu bezpośredniego udzielania zamówień również w odniesieniu do sytuacji, w których jest ono dozwolone przez przepisy prawa Unii?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/91 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. 2007, L 315, s. 1).
